

ΚΑΖΑΜΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΟΥ 1927 ΚΗΡΥΚΟΣ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΚΑΚΑΒΟΥΛΙΑ

ΜΑΝΙΑΤΙΚΗ ΠΑΛΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝΗ

ΣΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ
ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ
ΜΠΑΠΗ ΑΝΝΙΝΟΥ

Η ΟΥΔΑΙΕΡΟΤΗΣ
ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΟΝ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝΗ

ΕΤΟ ΓΑΝΟ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΕΥΦΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΟΡΦΕΥΣ
ΗΤΟΙ

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΟΡΦΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΔΗΝ
ΠΟΙΗΜΑ Δ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΩΡΟΣΚΟΠΙΑ

ΕΥΡΥΛΟΓΙΟΝ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΩ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΩΦΗ ΤΩΝ ΕΙΣΕΜΜΕΝΩΝ

Η ΔΙΑΘΗΚΗ
ΔΙΗΜΗΜΑ ΥΠΟ
ΓΚΥ ΠΕΡΟΝ

ΓΕΝΝΑΙΑ ΑΜΟΙΒΗ
ΕΥΦΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΦΑΓΟΝ ΟΣ ΛΟΥΚΟΥΛΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΜΑΣΚΑΡΑΣ
ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΟ ΔΙΗΜΗΜΑ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΥΦΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΝΩΜΙΚΑ

ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Φ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ: ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ
ΧΡΕΤΙΚΟΙ (1804—1830) — (Κριτική του
βιβλίου του κ. Αδσκαρη).

ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΠΑ: Ο ΑΔΩΛΟΣ ΛΥΡΟΣ
ΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. (Αποσπασμα
μελέτης).

ΤΑΚΗ ΜΟΥΣΣΙΔΗ: Ο ΣΑΙΞΠΗΡ ΣΤΗΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΑΧΝΗ. (Πολύς αριθμός
δυσ δια τα τμήματα).

ΠΑΝ. ΛΕΚΑΤΣΑ: ΟΡΦΕΥΣ, ΟΡΦΕΙ-
ΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ. (Από
Ορφέος στη Χριστιανική τέχνη).

ORPHEUS WITH HIS LUTE

Orpheus with his lute made tree
And the mountain tops that freeze;
Bow themselves when he did sing:
To his music, plants and flowers
Ever sprung; as sun and showers
There had made a lasting spring.

Everything that heard him play,
Even the billows of the sea,
Hung their heads and then lay by.
In sweet music is such art,
Killing care and grief of heart
Fall asleep, or, hearing, die.

WILLIAM SHAKESPEARE.

"Ο Κατω. Μαντζ. εξηγήσθη μετ' ἀναπα-
κλήσεως κατά τὸν ἀποκερτῶν τοῦ "Ορφε-
υλου, τὰς ὁποίας ἐθεώρη ἱεροσάν. τονί-
ζων, ὅτι καλεῖται μορφωμένος ἄνθρωπος δὲν
ἤμπορεῖ νὰ ἀνεχθῆ τὸν τροπὸν μετ' τὸν ὁ-
ποῖον ὁ συνθέτης μεταχειρίζεται τοὺς ἀρ-
χαίους θεοὺς εἰς τὴν "Ὀρφαίαν "Ἐλληνν
καὶ τὸν "Ὀρφαίαν τὸν "Ἄδην".

Βραδινὴ Ἄδην (17) 20-Μαγ 1924

Ἰταλικά σημεῖωματα

"Ὀρφαίαν

Τοῦ κ. Ἡλία Βουτιερίδου

"Ἐνα καλοσημαμένο τομίδιο ἀπὸ 40
σελίδας μετ' 30 ποιήματα εἶνε τὸ μετ' ὀν
ἄνω τίτλο νῦν ποιητικὸ ἔργον τοῦ ποι-
ητῆ κ. Ἡλία Βουτιερίδου. Τὰ «Σύννε-
φα», ὁ «Προσωπότης», ὁ «Κέλεδος»,
οἱ «Μυστικαὶ Λειτουργίαι», τὰ «Ἐλε-
γεσιακά», ἡ «Κασάνδρα», ἡ «Ἡλιόγεν-
νητη», διάφορες μεταφραστικὲς ἀρχαίων
ποιητῶν, διάφορα πελοποννησιακά, καὶ
ἡ τρίτη «Ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς
Λογοτεχνίας» εἶνε οἱ τίτλοι τοῦ κ.
Βουτιερίδου ἐν νεοελληνικῇ Λογοτε-
χνίᾳ. Τὰ «Ὀρφαίαν» εἶνε ὁ καινοτεχνι-
κὸς τίτλος τοῦ.

Σχολῆς, χαρακτηρισμοὶ τέχνης, τε-
χνοτροπίας: Ἄδης φρέσκος δια αὐ-
τὰ μετ' τὰ ὅποια φουσκώνονται τὰ ἄ-
δειανὰ ἀκούα, Ἄλλὰ ἔνα ἀπαιτὸν λο-
γοτέχνημα, καὶ ὃ ἔμμετρο, δὲν εἶνε
ποτ' ἀπὸ ἀδειανῶν, καὶ δὲν εἶνε ἀνάγ-
νη ἀπὸ ὅλες αὐτῆς τίς ἀρλοῖταις γιὰ
νὰ γαμῆσθ. Πλήρωσις τοῦ εἶνε ἡ προ-
σωπική, ἡ ἀπὸδοτικὴ ἀξία τοῦ.

"Ἐνα τέτοιο λογοτέχνημα εἶνε καὶ
τὰ «Ὀρφαίαν». Καὶ τὸ νῦν αὐτὸ ποη-
τικὸν ἔργον, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔρ-
γα τοῦ κ. Βουτιερίδου διακρίνεται γιὰ
τὴν ποιητικὴν διαθεσὴν καὶ ἀνοή τοῦ,
γιὰ τὴν ἀπαιτὸτητα τοῦ αἰσθηματος,
γιὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀντιθέσιν τοῦ, γιὰ τὴν
γλωσσικὴν τὴν ὀργανότητα, γιὰ τὴν ἡ-
ρωικὴν τοῦ ὄρατον τοῦ καὶ τὴν κλασι-
κὴν οἱ ποικίλα ἀπαιτὸτητα τῆς στροφῆς
καὶ οἱ ἰδιότητες αὐτῆς ἀποτελεστικὴν τὴν
ἀπαιτὸτητα σολῆ τῆς αἰωνίας: Ἀλλὰ
ἡ ὀμοίωσις κατατάσσονται τὰ ἔργα ἐπὶ
ἀπαιτὸτητα τῆς τέχνης μετ' τὴν ἀπαιτὸτητα
καὶ ὃν ἀνανακλαστικὴν ὑπαρξὴν τοῦ.
Ἐπὶ τῆς ὀμοίωσις τῶν ἔργων ἀπὸ
ἀπαιτὸτητα ἡ ἀνοή τοῦ: ἱκανοποι-
εῖται τὰ αὐτὴν στὸ ἀκούσμη τοῦ: ἡ αἰ-
σθητικὴ ἀντίληψις ποτ' γεννηθὲν εἶνε
πλήρης: Ἀπὸ εἶνε ὅλο' ἔνα ἐνοῖς γιὰ
ἀπάντησιν στὰ ἑρωτήματα αὐτὰ εἶνε ὁ
μόνος χαρακτηρισμὸς τοῦ. Τὸ ἐπι-
κὸ, τὸ σατυρικὸ, τὸ λυρικὸ γενικῶς
στοιχεῖο μένα στὸ πλαίσιο καλοσημα-
μένης ῥίμας ἡ ἐλευθέρως στροφῆς, ἀντι-
προσωπεύονται ἐπὶ τὴν ποιητικὴν αὐτῆ
συνλογὴν ποτ' δὲν εἶνε καθόλου ἀπαι-
τητὴ ἀπὸ τὸν τίτλο τῆς «Ὀρφαίαν»

AB. 970 1932
ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Σ.Σ. Εἰς τὸν χρετικὸν "Φετοῦνο" ὁ τελοῦσ-
τος ἀνακάλυψε καί ποιο νόημα γρηγόριον. Καὶ ἔ-
πειτα καί ποιο ἀπόκριναν τὸ πρῶτον καὶ εἰς τὴν
αἰωνιότητα. Τοῦ ἀνεκὸτερον τὴν ποιο ἐπι-
νοῦσθησιν: *4-20-2-4-2-AD*

Οἱ ἀναγνώσται ἡς διαβάσθη προκείμενον περὶ
τοῦ γρηγόριον τὸν πρῶτον τῆς ἡμετέρας: Γρηγο-
ρίαν καὶ Γουσταβόπουλον: "Τὸ χροῖμα εἶνε: Ἐνα
ὑποσημασμένον εἰς τὸ Βίον νῦν καὶ καὶ ὃ ἀπὸ ἀπαι-
τησθησιν, διακρίνησθησιν, ἀπαιτὸτητα, ἀπαιτὸτητα
καί ποιο:

27.0.2 1924
"Ἐπίσημ' ἡ καλλιτεχνία κροῖμα τοῦ γρηγόριου
σημασθησιν πρῶτον τὸ διακρίνησθ εἰς ἔργον:
"Υπόχρον πρῶτον εἰς τὸ ὄρατον ἡ γρηγόριαν τῆς ῥί-
μας, οἱ γενεαὶ ποτ' οἱ ὅποιοι ἐπὶ ἀπαιτὸτητα ποτ'
καί ποιο, ἔπειτα γρηγόριαν μετ' ὀρατον καὶ γρηγόριαν,
εἰς ἀπαιτὸτητα ἀπαιτὸτητα τῆς ἀπαιτὸτητα ἀπαι-
τησθησιν. Τὰ ποικίλα τοῦ ἔργου ἀπαιτὸτητα καὶ ἀπαιτὸτητα ἀπαι-
τησθησιν, καὶ ἀπαιτὸτητα ποικίλα. Ἡ ποικίλα τῆς
ἀπαιτὸτητα χροῖμα ἀπαιτὸτητα ἀπαιτὸτητα εἰς τὸν πρῶτον
τὸν ποικίλα ποτ' ἀπαιτὸτητα. Ἡ ποικίλα ἀπαιτὸτητα
εἶνε ὅτι εἶνε ἔργον καὶ καὶ ποικίλα καὶ καὶ ποικίλα
ποικίλα ἀπαιτὸτητα ποτ' ἀπαιτὸτητα ἀπαιτὸτητα ἀπαι-
τησθησιν, ἀπαιτὸτητα καὶ ποικίλα ἀπαιτὸτητα ἀπαι-
τησθησιν καλλιτεχνίαν. Ἀπὸ τὴν ἡμετέραν ποικίλα ὁ ἀπαι-
τησθησιν μετ' τὸ ἀπαιτὸτητα, ἐπὶ ἔργον ἔνα νῦν ἀπαι-
τησθησιν ποικίλα ποτ' ἀπαιτὸτητα ποικίλα ποικίλα. Τὸ
ποικίλα καλλιτεχνία νῦν ἀπαιτὸτητα.

Ο ίδιος, πραγματικός, μέσα εις την
γυγνή του τὸ μεγαλειώδες του ὄνειρον, τὸ
δοκίον μὲς ἐπαναρίθου, εὐτυχημένα, εἰς
τὴν μνήμην τὰ συμπόσια τῶς ὄσφικων μυ-

1925

Τ. Μουζαλας, Μουσική
ἐν Αθήναις 10/23 Φεβρουαρίου 1924

στηρίων, εἰς τὰ ὅποια ἐβόρταζαν τὴν ὄνα-
ρυντὴν αὐτὴν ἐπικρινονίαν, τὸν μυστικὸν
δείκνον ὄλων τῶν ψυχῶν τοῦ ἀπολυτρωμέ-
νου συμπαντος.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ο ΟΡΦΕΥΣ ΤΟΥ ΓΚΛΟΥΚ

Ἐργάζομεν ποδ ἡμερῶν μερικά
σχετικά με τὴν ἐν Νέα Ἰόρκη πα-
ράστασιν τοῦ ἀριστοτεχνικοῦ μελο-
δραματιοῦ τῶν Γκλουκ, τοῦ θαυμα-
σίου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως Ὁρφέως.
Ἄσοι εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ παρα-
κολουθήσουν τὴν παράστασιν ταύ-
την, ἐπρόθεσαν εἰς τὴν ἀνάγκην
νὰ ὁμολογήσουν ὅτι σπανίως εἶδον
Ἕλληνοκώτερον, ὠραιότερον καὶ
γλυκύτερον ἔργον ἀπὸ σκηνης.

Τὸ θέατρον εἰς τὸ ὅποιον παί-
ζεται ὁ «Ὁρφεύς» εἶναι τὸ Προ-
βιντσάνο καὶ εὐρίσκεται παρὰ τὴν
Πλατείαν τοῦ Οὐάσιγκτων, εἰς τὴν
διεῦθυνσιν 133 Μακδούγκαλ Στρητ,
ὄχι μακρὰν τῆς 8ης Ὀδοῦ καὶ
Ἐκτῆς Λεωφόρου. Δὲν εἶναι πολ-
υτελὲς θέατρον, οὔτε πολὺ εὐρύ-
χωρον. Στεγάζει ὅμως τὸν καλλί-
τερον καὶ ἐλεγκότερον κόσμον τῆς
Νέας Ἰόρκης, καὶ ὁ «Ὁρφεύς» με-
τὰ τὴν ἀσπληρὰν Ἑλληνικὴν ἀ-
κρίτητά του συνεκίνησε τοὺς κριτι-
κοὺς τῆς Νέας Ἰόρκης πολὺ πε-
ρισσότερον παρὰ ἄλλα ἔργα.

Ἡ παράστασις εἶναι ἀπὸ πάσης
ἀπόψεως τελεία. Ὁ Ὁρφεύς ἀπα-
ράμιλλος εἰς τὸν ρόλον του. Ἡ
γυναικεία χορωδία ἀποτελεῖ ἀπα-
παραστάσιν Ἑλληνικοῦ ἀναγνώφου,
καὶ ὁ φωτισμὸς μετὰ τὰ σκηνακὰ ἐναρ-
μονίζεται τελείως πρὸς τὸν Ἑλλη-
νικὸν χαρακτήρα τοῦ ὄλου ἔργου.

Παρακολουθῶν κανεὶς τὸν Ὁρ-
φέα διέρχεται χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται
δύο ὥρας ἐν μέσῳ τῆς γη-
σιωπέρας Ἑλληνικῆς κλασσικῆς
ἀτμοσφαιρας. Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς
ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνομεθα, ὅπως
τὴν αἰσθανόμεθα πᾶναι ζωντανὴ ἐ-
νώπιόν μας, μετὰ τὸ ἀνεφικτον
κῶλος τῆς καὶ ὄλην τὴν γοητευτι-
κὴν ἀκρίτητά της.

Τὸ ἔργον θὰ παιχθῆ σήμερον,
αὔριον καὶ μεθαύριον. Ἄσοι δὲν
τὸ εἶδον ἔχασαν μίαν ἀπὸ τὰς μεγα-
λειτέρας ψυχικὰς ἀπολαύσεις τῆς
ζωῆς τῶν. Ἐλλειπτικῶς συνιστῶμεν
εἰς ὄλους νὰ ἴδουν τὸν «Ὁρφέα»
καὶ ἀναμένομεν τὰς ἐντυπώσεις
των, διότι εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ
μᾶς δικαιώσουν.

7/20 Μαΐου 1926

Ἰ. 763 Ἐλ. Οἴκου Ἐπιθεωρη-
τικῆς Ἑλλάδος. Ἐκ Σοφῆ «Οἱ μεγάλοι
μυστικοὶ—αρχαῖοι εἰς τὴν μυστικὴν ἱστο-
ρίαν τῶν θεατρικῶν Πάρασ—Κρίσεων—
Ἑλλάδος—Μουσικῆς—Ὁρφέως, μεταφρ. Κ.
Δ. Κρίστη, σ. 375, τιν. 877, 87.
ἀπολυτρωτικῆς ἐπιθεωρήσεως 1925

Ὁ σοβαρὸς μελετητὴς τοῦ πολι-
τισμοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ὡς
τὸν πρῶτον καὶ μέγιστον ἐκτετατὴν
αὐτῆς καὶ ἐπομένως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
πολιτισμοῦ, συναντᾷ τὸν Ὁρφέα,
τὸν καὶ ἰδρυτὴν τῶν Ἑλευσινίων Μυσ-
τηρίων! Ἡ πρῶτη ἐπομένως σελὶς
τοῦ πραγματικοῦ πολιτισμοῦ τῆς πα-
τρίδος μας εἶναι ἀδισπᾶστος καὶ
ἀχωρίστως συνδεμένη μετὰ τοὺς ὁρ-
κούς τῆς σιγῆς καὶ τοῦ μυστηρίου!
Καὶ φαντάζονται οἱ ἀφελεῖς Ἕλλη-
νισταὶ καὶ ἀρχαιολόγοι ὅτι εἰς τὰ βι-
βλία καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀρχαίας
Ἑλλάδος θὰ ἀνεύρουν καὶ ἅ ἀπο-
σπᾶσους τὸ μυστικὸν τῆς ἑλληνικῆς
ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ!

Ἀπὸ τὰ ἀπώτατα βάθη τῆς ἐθνι-
κῆς μας ἱστορίας καὶ πολιτισμοῦ ἀ-
κούεται ἡ παυσανθὲς φωνὴ τοῦ Ὁρ-
φέως ἡ δυναμικότες τοῦ ὅποιου ἐ-
πισημοῦργησε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, οἱ
δυσωδέστες στίχοι τοῦ ὅποιου ἐκ-
κλείουν τοιαυτὴν ἐπιθυμητικὴν ἐπι-
κοπήν, ὥστε μεχρὶ τὸν μυκηναϊκὸν
νὰ συγκλονίσουν τὴν ψυχὴν τῶν ἀ-
κούοντος καὶ φωνῆσθαι νὰ ἀναληφθῆ
τὴν ὑπερκολλητικὴν ἀπὸ αὐτοὺς ἐπι-
εργετικὴν ὁμιλίαν καὶ εἰς τὰ δια-
σπᾶσμένα ἀποσπᾶσματα, τὸ πολιτι-
σμοῦ καὶ ἀνεπίσημοι, στερεο-
τυπικῶς συνάγονται εἰς τὸ στί-
χος: «Καὶ θεοὶ καὶ θεοὶ ἐπίθετος
1925»

Ἐπιθεωρητικῆς Ἑλλάδος ἐπιθεωρήσεως 1925

Ἐπιθεωρητικῆς Ἑλλάδος ἐπιθεωρήσεως 1925

